DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr 7. Kraków, dnia 1 lipca 1933 r. Rok I

T R E Ś Ć:

POCHWAŁY:

Funkcjonarjuszom Up. w Krakowie, Rajczy, Milówce, Ujsołach i Żywcu.

Funkcjonarjuszom Urzędów pocztowych w Krakowie (centrala międzymiastowa), Rajczy, Milówce, Ujsołach i Żywcu wyrażam pochwałę za gorliwą służbę w dniach 14 i 15 marca b .r. podczas zajść w powiecie żywieckim.

Prezes Dyrekcji
(—) Inż. J. Gostwicki.

Nr. PR. 7 z dnia 15. czerwca 1933 r.

POCZTA

86.

Rozdzielanie końcowego zapasu kasowego w gotówce z dnia ostatniego każdego miesiąca na banknoty i bilon.

Przypominając okólnik tutejszej Dyrekcji z dnia 25. VIII. 1932 r. Nr. 413, poleca się Urzędom i Agencjom pocztowym wykazywać końcowy zapas kasowy w gotówce z dnia ostatniego każdego miesiąca, tak w ogólnym rachunku miesięcznym z obrotów pocztowych, jak i w rachunku miesięcznym z obrotów Pocztowej Kasy Oszczędności, w formie ułamka, którego licznik (część górna) zawierać winien sumę banknotów a mianownik (część dolna) sumę bilonu i monet srebrnych.

Zarządzenie powyższe musi być bezwarunkowo przestrzegane.

Nr. RKo 36 z dnia 13. czerwca 1933 r.

87.

Tajemnica przesyłek pocztowych.

Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie — wniosła zażalenie do Ministerstwa P. i T., iż zachodzą wypadki ujawnienia przez funkcjonarjuszów poszczególnych urzędów pocztowych urzędnikom skarbowym danych, co do wysokości wpłaconych kwot i numerów kont odnośnie osób, które składały zeznania w sprawie podatku dochodowego.

Wobec tego, że w myśl art. 15 ustawy z dnia 3. czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie, której tekst jednolity został ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa P. i T. Nr. 4 z r. 1931 poz. 14 oraz §§ 9 i 10 ordynacji poczt. (II. P. 3), udzielanie osobom trzecim informacyj o przesyłkach pocztowych jest dopuszczalne tylko w wypadkach przewidzianych, a udzielenie takich informacyj urzędnikom skarbowym dla celów wymiaru podatku dochodowego w obowiązujących przepisach

prawnych nie jest przewidziane. Zarządza się aby urzędy pocztowe bezwzględnie zaniechały udzielania osobom trzecim informacyj o wpłatach i wypłatach na konta czekowe i oszczędnościowe P. K. O.; urzędników, zaś skarbowych, żądających takich informacyj, kierowały do przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Zauważa się w końcu, iż postanowieniami, zawartemi w rozdziale II statutu Pocztowej Kasy Oszczędności, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 32 z 1924 r. poz: 156) P: K: O: zapewnia się swoim uczestnikom bezwzględną tajemnicę, co do posiadanych kont i depozytów oraz ich wysokości.

Nr. P. K. 30 z dnia 19. czerwca 1933 r.

88.

Pobieranie należności za polecenie przesyłek listowych adresowanych do P. K. O. oraz usterki przy wykonywaniu zleceń P. K. O.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 16. czerwca 1933 r. Nr. P. W. 120/18 oznajmiło co następuje:

1) Według postanowień, zawartych w części B. Obrót Czekowych, Rozdział VII, str. 58 instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych, jako zbiornik P. K. O. z roku 1928, korespondencja zwykła, adresowana do P. K. O. i od P. K. O. do właścicieli kont czekowych podlega opłacie ryczałtowej ze strony P. K. O.

Jeżeli więc właściciel konta czekowego życzy sobie wysłać do P. K. O. przesyłkę listową poleconą, obowiązany jest opłacić przy nadaniu należność taryfową za polecenie. Przesyłki listowe polecone właścicieli kont czekowych, nadawane przy okienku lub wyjęte ze skrzynek pocztowych, na których brak jest opłaty za polecenie, należy zwracać nadawcom.

2) Zgodnie z reskryptem Ministerstwa Poczt i Telegr. z dnia 18. VII 1932 r. Nr. P. W. 351/26, podanym urzędom i agencjom pocztowym tut. okólnikiem Nr. 403 z 1932 r. do wiadomości, urzędy i agencje pocztowe, poczynając od dnia 1. IX. 1932 r. obowiązane są, przy załatwianiu zleceń P. K. O. potrącać z zainkasowanych kwot jedynie opłatę taryfową za zainkasowanie kwoty zlecenia.

Pomimo tutejszego okólnika Nr. 469 i 547 z 1932 r. urzędy pocztowe dość często nie stosują się do tych zarządzeń i nadal potrącają, poza opłatą wyżej wymienioną, również opłatę za przekazanie kwoty zleceniowej co powoduje często reklamacje oraz zbędną i uciążliwą korespondencję.

Spostrzeżone przez P. K. O. usterki są niezwłocznie reklamowane pismami o ustalonej, szablonowej treści: na pisma te jednak urzędy poczt. nie zawsze odpowiadają, co utrudnia kontrolę inkasa.

Zdarza się również dość często, że urząd pocztowy po spostrzeżeniu swej omyłki, lub po otrzymaniu reklamacji, wpłaca niesłusznie pobraną opłatę za przekazanie kwoty zleceniowej, nie zawiadamia jednak o tem zainteresowanego Biura Inkasowego w P. K. O.

W celu usunięcia powyższych niedokładności w obrocie zleceniowym, poleca się urzędom i agencjom pocztowym, aby bezwzględnie zaniechały potrącania taryfowej opłaty przekazanej przy wykonaniu zleceń Pocztowej Kasy Oszczędności — reklamacje zaś P. K. O., dotyczące tego rodzaju usterek, załatwiały bezzwłocznie.

Jeżeli się zdarzy, że urząd spostrzeże omyłkę już po przekazaniu kwoty zleceniowej, winien wstrzymać się od przekazywania omyłkowo potrąconej należności, a o spostrzeżonej omyłce natychmiast zawiadomić Biuro Inkasowe P. K. O.

Na stwierdzone usterki z tytułu niesłusznie potrąconych opłat za przekazanie kwoty zleceniowej Pocztowa Kasa Oszczędności będzie prowadzić wykazy i w okresach miesięcznych przesyłać właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z podaniem konta czekowego, na które zausterkowana suma ma być przekazana.

Poleca się zatem P. P. Naczelnikom urzędów pouczyć zainteresowany personel o powyższem i uprzedzić go, iż winni nieprzestrzegania wydanych w tej mierze okólników, będą pociągani do odpowiedzialności.

Nr. P. P. 26/60 z dnia 20. czerwca 1933 r.

89.

Postępowanie z zagranicznemi paczkami niedoręczalnemi, których nadawcy zrzekli się bez zastrzeżeń.

W ostatnim czasie stwierdził urząd wymiany Gdańsk 3, że tak pocztowe urzędy oddawcze jak i urzędy pocztowe — celne nie stosują się do obowiązujących nadal, zarządzeń b. Gener. Dyrekcji P. i T. z dnia 7 grudnia 1925 r. L. 5597/V ogł. w Dzien. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 53 z 1925 r. poz. 119/ i coraz częściej nadsyłają do urzędu wymiany w Gdańsku takie zagraniczne paczki, co do których nadawcy wydali zarządzenie, że zrzekają się ich w wypadku niedoręczalności. Pozatem urzędy samowolnie zniekształcają częstokroć, wydane przez nadawcę zarządzenie w wypadku niedoręczalności, umieszczone tak na samych paczkach, jak i na dotyczących adresach pomocniczych, do tego stopnia, że urząd pocztowy Gdańsk 3 nie może ustalić, jak z daną paczką należy postąpić. To ostatnie dotyczy w szczególności paczek amerykańskich.

Postępowanie takie nietylko, że utrudnia urzędowanie wymienionemu urzędowi, ale ponadto jest przyczyną częstokroć nieuzasadnionego zwrotu paczki do zagranicy.

Podając powyższe do wiadomości przypomina się urzędom i agencjom poczt. przytoczone i nadal obowiązujące zarządzenie b. Gener. Dyrekcji P. i T., według którego **niedoręczalne zagraniczne paczki pocztowe, wolne od należności celnych, których nadawcy zrzekli się na rzecz poczty, mają urzędy oddawcze odsyłać w przepisanych terminach do tut. urzędu niedoręczalnych przesyłek - paczki zaś takie obciążone cłem należy przesyłać do odnośnych urzędów pocztowo-celnych, gzie po wydaniu ich urzędowi celnemu zostaną** sprzedane w drodze publicznej **licytacji.** ?

W razie dalszego nieprzestrzegania tego zarządzenia, winnych karać się będzie grzywną.

Nr. P. P. 33/33 z dnia 22. czerwca 1933 r.

90.

Usterki przy wypłacie rent i emerytur.

Izby Skarbowe żalą się, iż Urzędy i Agencje pocztowe przy wypłacie rent i emerytur nie przestrzegają ściśle pod tym względem przepisów (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 5 z 1933), popełniając następujące usterki:

1) Odbiór należności przez osoby niepiśmienne wyraża się trzema krzyżykami, bez stwierdzenia odbioru podpisem świadka (§ 245 Ord. poczt.).
2) za niepiśmiennych emerytów i rencistów kwitują świadkowie, których podpisy są nieczytelne,
3) za niepiśmiennych kwitują osoby o jednobrzmiących nazwiskach, co wskazuje na dokonanie wypłat należności członkom rodziny uprawnione, bez żądania od nich upoważnień,
4) za niepiśmiennych kwitują świadkowie bez umieszczenia przyjętej w takich wypadpadkach klauzuli; „za niepiśmiennych podpisał N. N.“ przyczem podać należy stosunek podpisującego do uprawnionego, zachowując przepisy Ord. poczt. § 245,
5) przy poszczególnych pozycjach brak datownika,
6) zamknięcia dziennych wypłat w kartach doręczeń nie stwierdza się podpisem urzędników pocztowych, a miejsca, przeznaczone na pieczęcie urzędów, nie są wypełniane,
7) kwoty, niewypłacone lub niedoręczone z różnych powodów, nie wykazuje się we właściwej rubryce zwrotów,
8) do kart doręczeń (druk Nr. 776) nie załącza się wykazu wypłaconych zaopatrzeń emerytalnych wzór NNr. 777 lub odwrotnie,
9) do wykazów wzór 777 za II i III dekadę m-ca sprawozdawczego przenosi się ogólne sumy wypłat z poprzednich okresów tegoż miesiąca, co jest zbędne, gdyż okresy sprawozdawcze, objęte sporządzeniami dla Dyrekcji P. i T. zestawieniami wypłaconych przez Urzędy pocztowe kwot, nie pokrywają się z okresami kalendarzowemi, natomiast pozbawia wykazy należytej przejrzystości,
10) do sprawozdań z okresów, w których nie dokonano żadnych wypłat, czyli t. zw. „próżnych“ używa się druków wrór Nr. 776 i 777,
11) dekadowe sprawozdania nadsyła się ze znacznem opóźnienem, wobec czego zestawienia kwot dla Dyrekcji nie obejmują całości dokonanych przez Urzędy pocztowe wypłat.

Zwraca się przeto uwagę Urzędom i Agencjom poczt., że w razie powtórzenia się w przyszłości podobnych usterek, winni pociągnięci zostaną do surowej odpiewiedzialności.

Nr. P. K.54 z dnia 3. lipca 1933 r.

91.

Pisma sądowe za dowodem doręczenia wysyłane do W. M. Gdańska.

Zarząd pocztowy Wolnego Miasta Gdańska odniósł się z zażaleniem do Minsterstwa P. i T., że niektóre Urzędy pocztowe przyjmują do wysyłki od Władz sądowych pisma za zwrotnem poświadczeniem odbioru, wedle wzoru dla obrotu wewnętrznego — adresowane do osób zamieszkałych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

Ponieważ przyjmowanie do wysyłki tego rodzaju zwykłych pism sądowych za zwrotnem poświadczeniem odbioru na teren Wolnego Miasta Gdańska nie jest przewidziane w umowie między Zarządem polskim a gdańskim, lecz dopuszczone są tylko polecone przesyłki listowne, wartościowe i paczki wobec tego poleca się Urzędom pocztowym zaznajomić się dokładnie z postanowieniami § 12 pkt. 4 str. 40/41 (Część II i III Dział II P. 12 tom 12 Poczta Polska w W. M. Gdańsku).

Wobec powołanych przepisów, mogą być kierowane do Gdańska zwykłe pisma sądowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, **tylko za pośrednictwem polskiego Urzędu pocztowego Gdańsk 1.**

Nr. P. P. 12/187 z dnia 28. czerwca 1933 r.

92.

Blankiety skarbowe P. K. O.

Doszło do wiadomości Dyrekcji P. i T., że niektóre Urzędy i Agencje pocztowe mylnie zrozumiały tut. okólniki Nr. 65 z 1. V. 1933 P. K. O. 30 oraz z dnia 30. V. 1933 Nr. 117 P. K. 30 o wycofaniu skarbowych blankietów nadawczych P. K. O. starego typu i odmawiają nadawcom przyjęcia tych blankietów. Wyjaśnia się przeto Urzędom i Agencjom pocztowym, że z obiegu wycofane zostały

blankiety skarbowe bez nadruku i tylko tych nie należy przyjmować. Natomiast skarbowe blankiety nadawcze P. K. O. z wydrukowanym Nr. konta i nazwiskiem właściciela konta dotychczas z obiegu wycofane nie zostały i należy je nadal przyjmować. Usterki w tym kierunku należy bezzwłocznie usunąć.

Nr. P. K. z dnia 11 lipca 1933 r.

93.

Biuletyny Polskiej Agencji Telegraficznej.

Ministerstwo Poczt i Telegr. reskryptem z dnia 27. czerwca 1933 Nr. P. W. 105/66 zawiadomiło, że Oddział Polskiej Agencji Telegraficznej w Brześciu n/B. przy sposobności ubiegania się o zezwolenie przesyłania za taryfą dla druków biuletynów, sporządzonych maszyną do pisania, doniósł, że biuletyny takie jakoteż sporządzane przez kalkę, otrzymuje z innych oddziałów Polskiej Agencji Telegraficznej, jako opłacone według taryfy dla druków.

Podając powyższe do wiadomości, zwraca się Urzędom i Agencjom pocztowym uwagę, na niewłaściwe traktowanie takich przesyłek, jako przesyłek drukowych.

Przyjmowane do przewozu buletyny P. A. T. należy traktować, jako przesyłki listowe, za opłatą przewidzianą w taryfie pocztowej.

Nr. P. P. 11/47 z dnia 3. lipca 1933 r.

94.

Opłaty za świadczenia dodatkowe przy doręczaniu zaopatrzeń emerytalnych, wdowich, sierocych i inwalidzkich.

W związku z rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19. maja 1933 r. w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej (Dz. Urz. Nr. 14 ex 1933 poz. 62) Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 30. czerwca 1933 r. Nr. P. W. 706/76 wyjaśnia, iż opłatę taryfową w kwocie 10 gr. oznaczoną w rozdziale IX „Opłaty za świadczenia dodatkowe“ poz. 16 **b** taryfy pocztowej, należy pobierać tylko za doręczanie zaopatrzeń emerytalnych, wdowich, sierocych, inwalidzkich i t. p. stałych zaopatrzeń, wypłacanych z funduszu Skarbu Państwa lub przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Za doręczanie wszelkich innych zaopatrzeń emerytalnych, wdowich, sierocych i inwalidzkich, wypłacanych z funduszów instytucyj i przedsiębiorstw państwowych lub prywatnych należy pobierać normalne opłaty taryfowe, wymienione w powołanej wyżej poz. 16 **a.**

Nr. 99. 11/69 z dnia 6 lipca 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

95.

Przedstawianie sumarycznego wykazu kredyt. należności za rozmowy międzymiastowe.

Wszystkim urzędom i agencjom pocztowym posiadającym telefon i telegraf.

poleca się zapodać tu odwrotnie:

a) Na druku Nr. 1115 Sumaryczny wykaz kredytowanych należności za rozmowy międzymiastowe (na stronie 2). Sumaryczne zestawienie należności za kredytowane rozmowy **międzymiastowe.**

1) Pozycja: 1 (Należności zalegające): należność zaległą za kredytowane rozmowy międzymiastowe w dniu 31. marca 1933 r.

2) Należność płatną w miesiącu sprawozdawczym kwietniu 1933 r. w pozycji: 2 (Należność płatna w miesiącu sprawozdawczym).

b) Na druku Nr. 1118 (Dziennik telegramów nadanych przez abonentów w drodze telefonicznej) w rubryce: 10.

3) Należnoć zaległą w dniu 31. marca 1933 za telegramy, nadane w drodze telefonicznej.

4) Poniżej (pod zaległością z marca) podać należność płatną w miesiącu sprawozdawczym, t. j. w kwietniu 1933 r.

O ile Urząd (Agencja) nie kredytuje abonentom opłat za rozmowy międzymiastowe względnie za telegramy, nadane telefonem, należy tu o tem donieść.

Nr. TE 64 z dnia 6. czerwca 1933 r.

96.

Kilkakrotne wywoływanie abonentów telefonicznych przez centrale wzywane.

Powołując się na zarządzenie Ministerstwa P. i T. z dnia 19 grudnia 1932 r. Nr. T. E. 2200 - ogłoszone w Dz. U. M. P. i T. Nr. 1 z roku 1933,

zawiadamia się, że zarządzenie powyższe, nakładające na obsługę central wzywanych obowiązek kilkakrotnego wywoływania abonentów w tych wypadkach, gdy nie odpowiadają oni na pierwsze wywołanie centali, celem przeprowadzenia zgłoszonych rozmów międzymiastowych — dotyczy tak rozmów z numeru do numeru (zwykłych), jak i rozmów z uprzedzeniem lub na godzinę zgóry oznaczoną.

Intencją bowiem wymienionego zarządzenia

jest, aby, nie zrażając się pierwszem nieodpowiadaniem wzywanej stacji abonentowej, ponawiać wywoływania czterokrotnie, conajmniej w ciągu godziny i zgłoszoną rozmowę koniecznie do skutku doprowadzić. Praktyka dowiodła, że sposób ten okazał się bardzo celowym i ilość rozmów, niedochodzących do skutku zmalała obecnie w dużym stopniu. Niema więc żadnego logicznego uzasadnienia, aby rozmowy z uprzedzeniem, w wypadku nieodpowiadania stacji abonenta, traktować inaczej, niż rozmowy z numeru do numeru.

Pozostaje jeszcze do omówienia drugi wypadek, t. j. jak należy postępować ze zgłoszeniem na rozmówę z uprzedzeniem, gdy po wywołaniu wzywanej stacji abonentowej nie można uzyskać żadnej informacji, nawet w przybliżeniu, co do godziny, w której będzie można zastać wzywaną osobę i z tego powodu następuje odmowa przyjęcia zgłoszenia.

Jest zupełnie zrozumiałem, że stosowanie przez analogję, do wypadku opisanego, zarządzenia z dnia 19. grudnia r. ub. Nr. TE 2200 jest niewłaściwem, gdyż zarządzenie to omawia tylko, jak należy postępować, gdy stacja abonenta nie odpowiada.

Wyjaśnia się przeto, że w wypadku takim, jak wyżej opisany, gdy zamawiającemu zakomunikuje się faktyczny stan rzeczy, a ten pomimo tego nie skreśla, obowiązkiem obsługi centrali wzywanej jest przynajmniej raz na pół godziny (z wyłączeniem nocy) informować się co do możliwego powrotu osoby wzywanej do rozmowy. Z chwilą otrzymania w tym przedmiocie wiadomości pewnej, należy zawiadomić niezwłocznie wzywającego.

Postanowienia § 68 taryfy telefonicznej, dotyczące terminu ważności zgłoszeń, mają w tym wypadku zastosowanie, o ile zamawiający wcześniej rozmowy nie cofnie.

Podając powyższe do wiadomości poleca się Urzędom (Agencjom) bezwzględnie przestrzegać tych postanowień.

97.

Telegramy „lotzaw".

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 27. czerwca b. r. Nr. TE 1010 — wyjaśnia się, że z treści § 4 rozporządzenia Ministra Komunikacji, wydanego w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dn. 11. kwietnia -929 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z 1929 r.) nie **wynika wcale ograniczenie,** jakoby w wypadku przymusowego lądowania lub też przymusowego lądowania połączonego z uszkodzeniem samolotu — pilotowi wolno było przeprowadzić tylko jedną rozmowę „lotzaw" ze swym portem lotniczym.

Ograniczenie takie byłoby sprzeczne z intencją ustawodowcy i duchem rozporządzenia, które ma na myśli okazanie jaknajdalej idącej pomocy w zakresie komunikacji telefoniczenj lub telegraficznej na wypadek przymusowego lądowania, połączonego z uszkodzeniem czy też bez uszkodzenia samolotu.

W takich wypadkach, jak omawiane, pilot statku powietrznego (lecz nie jego pomocnicy lub monterzy) ma prawo przeprowadzić nawet kilka rozmów „lotzaw" z tem jednak zatrzeżeniem, że rozmowy te mają dotyczyć wyłącznie zaszłego wypadku samolotowego i dalszych okoliczności, związanych z tym wypadkiem, jak reperacji samolotu, przysłania pomocy i t. p.

Nr. TE 226/1/33 z dnia 7. lipca 1933 r.

ADMINISTRACJA.

98.

Zmiana terminów nadsyłania zamówień na mundury i zmiana okresu używalności mudurów letnich.

Wyznaczone okólnikiem Nr. 26 z 1932 r. terminy nadsyłania zapotrzebowań przedmiotów umundorowania dla niższych funkcjonarjuszów wprost do Składu Materjałów Pocztowych zmienia się w następujący sposób:

Termin nadsyłania zapotrzebowań mundurów, wydawanych 1. kwietnia ustala się do **15 stycznia każdego roku** (zamiast do 15 lutego), zaś termin nadsyłania zapotrzebowań mundurów wydawanych na 1. października ustala się do **15 lipca każdego** roku (zamiast do 15 sierpnia).

W bieżącym roku poleca się wszystkim Urzędom, Składowi Materjałów Teletechnicznych i Kancelarji Głównej nadesłać zapotrzebowania przedmiotów umundorowania dla niższych funkcjonarjuszów uprawnionych do poboru munduru na 1-go października b. r. wyjątkowo do 25 lipca zamiast **do 15 lipca b. r.**

W rubryce wykazu „Uwaga" należy podać przy członkach Przysp. Wojsk. znak „P. W." z uwagi na specjalny pasek do czapki.

Równocześnie zawiadamia się na podstawie rozp. Ministerstwa P. i T. z dnia 16. III br. Nr. AG. 1575, że w związku ze sporządzaniem już od 1-go kwietnia br. części umundurowania letniego z tkaniny lnianej, trwalszej od dotychczasowej bawełnianej, okres używalności spodni i kurtek letnich, sporządzonych z tej tkaniny zostaje przedłużony **na dwa lata,** co znajdzie swój wyraz w „Przepisach o gospodarce materjałowej", które Ministerstwo zamierza wydać.

Nr. AG 20 z dnia 5 lipca 1933 r.

OBWIESZCZENIA.

Sprostowanie

błędu drukarskiego w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 6 z dnia 1. czerwca 1933 roku.

W dziale IV. Obwieszczenia poz. 85 Ruch służbowy, ustęp pierwszy przy przeniesieniach w stan spoczynku winien brzmieć:

Chlebowski Antoni, naczelnik urz. poczt. III kl. w Andrychowie w VII st. sł. z końcem kwietnia 1933 roku na własną prośbę.

(Nr. AP. 91/13 z dnia 24. marca 1933 r.)

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA L. 3.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

kwartalna 1 zł. 20 gr. | półroczna 2 zł. 40 gr. | roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr. tabelaryczne 20 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.
Drukarnia L. Gronusia i Ski w Krakowie. Cena 20 gr.